

forløbet mig, var det ikke fra den Kant, jeg skulde have en Tilrettevisning, fordi jeg talte om Ting, jeg ikke havde Lov at tale om. Jeg tror, at det ærede Medlem rolig kan overlade til Formanden at standse mig, hvis jeg taler om Ting, der ikke staa paa Dagsordenen. Jeg vil altsaa kun gøre opmærksom paa, at jeg forbeholder mig, hvis Endringsforslagene komme under Forhandling, at angive min Stilling dertil. Jeg haaber, at det ærede Medlems Formandsjamvittighed er beroliget derved. Jeg skal for øvrigt indskrænke mig dertil.

Ordføreren (Claußen): Jeg kan ikke følge det ærede Medlem, som har stillet Forslag til en Dagsorden, i at tilraade ærede Medlemmer af Tinget at vedtage denne. Jeg er ikke enig med ham, naar han i Betænkningen ikke vil erkende, at Jærnbanesagerne fremmes ved en fortsat Behandling af nærværende Forslag. Det er vistnok rigtigt, at for de Jærnbaneforslags Fremme, der foreligge, har dette Forslag ikke nogen særlig Betydning, men for fremtidige Jærnbanesager i Almindelighed er det min Overbevisning, at kunde vi saa vedtaget en Lov som denne, og vi kunde saa den vedtagen paa en Maade, vi kunde være tjente med, vilde det bidrage meget til Jærnbanesagernes Fremme for Fremtiden. At den skulde, som han mener, kunne forsinke de nu foreliggende Jærnbanesagers Behandling, tror jeg ikke. For saa vidt Udvalgene ville se sig i Stand til at fremme disse Sager, kan dette Lovforslag jo ikke paa nogen som helst Maade hindre de vedkommende Jærnbanelovforslags Gang gennem Tingene. Jeg anser derfor ikke en fortsat Behandling af denne Sag for unyttig; thi selv om vi have, som det ærede Medlem udtalte, faaret Hovede og Hale af ved første Behandling, er det ikke utænkeligt, at vi kunne sætte Hovede og Hale til igen, og kunde vi gøre det paa en bedre og smukkere Maade, vilde Arbejdet selvfølgelig ikke være unyttigt. Jeg skal tilraade ærede Medlemmer at fortsætte Behandlingen af denne Sag og gøre det derved, at man stemmer mod det ærede Medlems Forslag om Overgang til Dagsordenen.

Fogtmann: De andre Medlemmer af det Mindretal, som ellers har arbejdet sammen med den ærede Forslagsstiller, have, som ærede Medlemmer ville se, ikke tiltraadt det stillede Forslag om at standse Sagen med en motiveret Dagsorden. Vor Grund dertil er jo særlig den, at det synes os unaturligt, efter at Folketinget kom et Mindretal af Udvalget i Møde ved anden Be-

handling, at saa Mindretallet ved tredje Behandling, uagtet vi fik denne Tilslutning, uagtet Forslaget nu er formet efter de Principper, vi ville hævde, alligevel ikke vil have med det at gøre. Det synes mig at være en daarlig Taknemmelighed fra Mindretallets Side over for den Opmærksomhed, som Tinget viste os ved anden Behandling. Sagen er, at det, vi have haft mod dette Forslag, er, at det gif videre, end vi i det hele taget ønskede, at det indførte — eller jeg kunde gerne sige indsmuglede — to Ting, vi slet ikke vilde have med at gøre, nemlig Overdragelsen af den fulde Bemyndigelse til at give Jærnbaneconcessioner fra Lovgivningsmagten til Indenrigsministeren, og dernæst det, at det blev fastslaaet i Loven, at disse Udgifter til private Jærnbaner skulde afholdes ved Statslaan. Efter at vi havde fjernet de Ulemper, skal jeg indrømme, at Loven jo ganske vist ikke er meget sikker paa at blive til en Virkelighed, og jeg skal ogsaa indrømme, at dens Omraade saa ikke er ret stort. Men paa den Maade er det i hvert Fald blevet faadant, at den har faaet en taalelig Stikkelse, hvori den i hvert Fald efter min Opfattelse og de Medlemmers Opfattelse, der staa sammen med mig, ikke vil komme til at gøre nogen Skade. Om den vil komme til at gøre Gavn, maa ganske vist anses for tvivlsomt, men vi ere jo saa vant til at behandle Forslag her, som vi ikke ere saa sikre paa ville komme til at gøre Gavn. (Leth: Hør!) Ja, det maa vi virkelig gøre os fortrolige med, at hvis vi ikke ville vedtage andre Forslag end dem, som vi ere absolut sikre paa ville blive accepterede andre Steder, vil der ikke findes saa mange Forslag at vedtage. I alt Fald troede jeg, at jeg i den Retning skulde være enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard), at det ikke kan være Maalestof for, hvad vi ville behandle, at vi ogsaa ere sikre paa, at det bliver vedtaget andre Steder. Nej! vor Behandling maa gaa ud paa at give de Sager, vi behandle, den Form, vi anse for heldigst, og saa maa vi stole paa, at selv om det ikke fører til meget, saa er der derved gennemført en Forberedelse, saaledes at det i en nærmere eller fjernere Fremtid kan komme til at træde ud i Virkeligheden. Det er jo ogsaa den Stilling, vi have indtaget til denne Sag paa tidligere Stadier, og som ogsaa er udtalt i vor Betænkning, som blev afgiven af Udvalget inden 2den Behandling. Der har jo netop det Mindretal, hvortil det ærede Medlem ogsaa hører — vi stod sammen der — udtalt f. Eks., jeg skal oplæse en enkelt Sætning: „Saafremt Re-